

Schaarбек, 19 february 1845.

Mynheer,

Indien ik zoo lang gewacht heb om op uwen brief te antwoorden, het is niet dat er my gegronde stof ontbreekt, maar ik ben tot nu toe in den twyfel gebleven of ik u antwoorden woe of niet. Uw brief is eenen zeer geschreven om geen antwoord te verdienen. Ik doe het dus niet, maar ik heb eenige waarheden te zeggen, die ik niet langer wil dat zy voor u verborgen blijven.

Wanneer ik u laetstelyk een bezoek aflegde, ontvingt gy my zoo vriendelyk dat ik my uwen plotselinge onmiddellijk niet verklare dan door uw onbetuttendig karakter of door uw verlangen van de inschryving niet te betalen die gy op de Vlaemsche Belgen hadt genomen.

Wat de 30 franken betreft, die gy meent dat ik onschuldig ben, daarvan zal ik u rekening geven, indien het u lust van my daerover nog eens te maanen; maar dan ^{zal} ik my in de droevige verplichting vinden van het te doen op een manier die u niet zeer aangenaem zal zyn. Dit is geheimzinnig, he, nu dit zal zich van zelf verklaren, als gy doet wat ik u daar even vroeg. Nu, laet ik het nog voor deen van personen die u nader aangaen dan my, en die ik u veel arbidige, om op eenen eersten kwaden brief van u, te zeggen wat ik in my heb.

Mijn vertrouwen, waarop gy u beruopt, scheld ik u kwijt,
dewyl ik er u geen stel. Uwe handelwijze heeft my
genoeg doen zien dat ge het my meent, gelyk met
vele andere personen die zich over u beklagen; ik weet
wel dat uwe gramschap tegen my spruit uit de gronds-
beginsels van een vlaemsch dagblad, daar ik door den
arbeid aangekleefd ben, maar daar ik u het recht niet
geef dit dagblad goed- of af te keuren, zoo doet my
uwe gramschap niets. Ik schat ge naar waarde, gelyk
ik uwe deelneming in de Vlaemsche beweging schatte,
dit is te zeggen ^{voor} uwe liefhebberij. En anderen, gy zyt
de enigste niet die de zaak der Vlamingen uit het
oogpunt van ik tot gy beschouwt, en het is myne
schuld niet dat er menschen met enge gedachten zyn,
die hunne eigensliefe boven het algemeene welzijn stellen,
en overal personen zien, waar ik niet dan een edele
~~zaak~~ beweging bemerkte.

Gy hebt overal zoo veel tegen de Vlaemsche Belgen
geschreeuwd, dat ik onmogelyk in u een ander gevoel
dan dat der gekrenkte ikzucht kan zien. Wel nochtan
dat dit geschreeuw mij persoonlijk niets doet, maar als
Vlaming heb ik het recht u gedrag onrechtvaardig en
dwaas te vinden. Indien uwe zinn ondergaet, dat is
geene reden om op uwe landgenooten boos te zyn, inke-
gendiel dit bewyft dat er andere mannen zyn opgestaan,
die de zaak beter verstaen en die beter verstaen worden;

aan zulken voortgang zoudt gy moeten toezien,
maar zoo veel edelmoeidigheid hebt gy niet meer.

Gy eet u zelven op, omdat gy meent dat men u
vergeet; terwijl gy zoudt moeten weten dat der de
natuurlyke gang der dingen is, vooral in de
letterkunde, waar de nieuwste gedachten gemeenlyk
de beste zyn, omdat zy in den ~~nie~~ jongsten vorm
des tyds gegoten zyn.

Ik maak u verwittigen dat ik u der volgende
mael by middel der Dagbladen zal antwoorden.

Uw denkwerdige Dienaar

J. Vanderveelde

P. S.

Ik. u van niet by myne
ouders er Dendermonde te gaen,
de manier waerop gy er u jegens
my gedragen hebt, dwingt my u
dit te zeggen. Ik heb al achterklap
genoeg aan myne voren, al is het
dat gy myne ouders geen verdoen
gaet denken.

My dear
Mr. Van Duse, architect
My dear
John

